

Szalay Ödön, földbirtokos, 1893-ban a Nemzeti Színház nyugdíjintézetének 1000 frtot adományozott.

Szalay Pál, színész, rendező, született 1894-ben, Székesfehérvárott. Középiskolai tanulmányait a budai Ferenc József gimnáziumban végezte. Első fellépte Sopronban volt, Szabó Ferenc társulatánál, ahol mint 3 napos színész minden előtanulmány nélkül eljátszotta Timár Lizában a házi orvost. További állomásai: Győr (Patek társ.), Debrecen (Heltai J.), Nyiregyháza (Heltai H.), Budapest-Fasor Kabaré. Jobb szerepei, melyekben kiváló jellemzéssel tűnik ki: Tajfun-Tokerámó, Elnémult harangok-Pópa, Mandarin-cimszerep stb. 1926. óta az Országos Színészegyesület buzgó tanácsosa. Neje: Ray Margit, elismert énekesnő.

Szalbek György, fővárosi lakos. 1854-ben a Nemzeti Színház nyugdíjintézetére 200 frtot adományozott.

Szalbek Jakab, az aradi színészet lelkes pártfogója volt, 1849-ben nagy áldozatot hozott a helyi magyar színészet megteremtéséért.

Szalkai Antal (tiszaszalkai), a nádor komornyikja, sz. 1753-ban, Budán, megh. 1804. aug. 19-én, u. o. Szüleit korán elvesztette. 1775. augusztus 26-án mint hadnagy Radnóton tartózkodott. Később elhagyta Erdélyt, Heves megyében főhadnagy lett. 1781. március havában viceregisztrátorrá nevezték ki. Színműfordításai: „Pikkó herceg és Jutka Perzsi”, szomorú-víg opera 2 felv., tableauval. Fordította Haffner után (aki Sándor főherceg nádor udvari szakácsa volt, versben írta és Szalkai néhány magyar dallal bővítette.). Első előad. 1793. máj. 6-án volt, Budán. Ugyanezen évben ki is nyomatták. Adták a fővárosban és a vidéken számtalanszor, mígnem a 30-as években letűnt a repertoárról.

Szalkai Lajos, színigazgató, sz. 1863. március 18-án, Mátészalkán, megh. 1930. június 21-én, Budapesten. 1883. június 16-án Kolozsvárott lépett a színipályára. 1884. március havában Tóth Béla, 1886-

ban Nagy Vince, majd Zoltán Gyula, 1889-ben Somogyi Károly, 1890-ben Völgyi György és Somogyi, 1891-ben Völgyi Ödön és ifj. Károlyi Lajos az igazgatói. 1893-ban ő is igazgató lesz. 1901-1903-ban Miskolcon működik. Ez év ápr. 12-én a fővárosban megnyitotta az Új Színházat. 1905. október 29-án Szerajevóban hirdette a magyar művészetet, majd egy év múlva (1906 június 12.) bevonult Eszékre is. 1907-ben Pápán, Szombathelyen, Székesfehérvárott játszott, ahol 1908. december 10-én ülte meg működése negyedszázados évfordulóját, az „Ideges nők”-ben. — 1914-ben Ujpesten, 1915-ben Losoncon tartott előadást. 1919. január 9-én nyugalomba ment. — Neje: Kövesi Róza, színésznő (Kövessy Albert nővére) sz. 1863-ban, Nyiregyházán. Színpadra lépett: 1878-ban, Szalontán, Szegedi Mihálynál. Nyugdíjba vonult 1910. december 27-én. — Leányuk: Sz. Sári, színésznő, ki 1913. február végén lépett a színpadra, Székesfehérvárott, Murai Károly: „Huszárszerelem” című egyfelvonásos vígjátékában, Hüppig Sárrika szerepében.

Szalóczy Irén, színésznő, (Családi nevén érsekújvári Ujváry Irén.), sz. 1874. május 1-én. Színpadra lépett Aradon, Leszkay Andrásnál, 1895-ben, amikor is a „Bányamester” és az „Éjjel az erdőn” főszerepeiben olyan sikert aratott, hogy a Népszínház azonnal tagjai sorába szerződtette. 1896. májusában játszotta a Népszínházban Verő György nagysikerű „Ezer év”-ének női főszerepét. A következő évben gyakorlatszerzés végett vidékre ment. Bokody Antal, Szalkai Lajos és Halmay Imre szubrettprimadonája volt pár éven keresztül. Tehetségével pályatársai közül messze kimagaslott. Több fővárosi színház kínálta meg szerződéssel, de ő a Magyar Színház ajánlatát fogadta el. Minden fellépése a siker jegyében folyt le. Különösen ünnepezték a „Gésák” Mollijában, melyet nagyon sokszor játszott. Mikor férjhez ment, a színpadtól való búcsúja ünnepélyes formák közt Székesfehérváron történt, a Szulamit, Gésák, Lotti ezredesei egy-egy felvonásában, amikor is a város előkelősége nyílt színen diszoklevéllel